

နင်းသွေးသဒ္ဒါ

New Love Again

အပိုင်း(၂)

ဂရင်းဖုန်းပြောနေတာက သူ၏ မွေးစားအဖေနဲ့ဖြစ်ကာ ဂရင်း၏ပုံစံသည် ဘယ်သူနဲ့ပဲ စကားပြောပြော အေးတိအေးစက်နဲ့။ စတိုင်ကလည်း မိမိကနေ ရော။ ဂရင်းရဲ့ ခပ်မိုက်မိုက်ပုံစံက မိန်းကလေးတွေ သဘောကျပြီး ယောက်ျားလေးတွေ အားကျရတဲ့ ပုံစံမျိုးပင်။

နွေဦးသစ် ဒူးပေါ် တံတောင်ထောက်လျက် ဂရင်းကို လှမ်းငေးကြည့် နေသည်။ ဂရင်းက ပုံမှန်ဆို နတ်သားလေးနဲ့ တူသော်လည်း တစ်စုံတစ်ယောက်ကို ထိခိုက်အောင် လုပ်နေတဲ့ အချိန်ဆိုရင် နတ်ဆိုးကြီး နဲ့ တူသွားပြန်လေသည်။

သူငေးကြည့်နေတုန်း ဂရင်းက သူ့ဘက်ကို လျှောက်ပြန်လာ၏။

"ဘာကြည့်နေတာလဲ"

"ကြည့်ကောင်းလို့ပေါ့ ဘယ်သူနဲ့ဖုန်းပြောနေတာလဲ"

"ဒယ်ဒီနဲ့ ... "

"ဪ ... "

ဂရင်းက သူ့ဘေးမှာ ဝင်ထိုင်သည်။ ထို့နောက် Laptop ဆွဲပြီး ကီးဘုတ် ပေါ် လက်ချောင်းတင်ကာ လျင်မြန်စွာ စာလုံးအချို့ကို ရိုက်လိုက်သည်။ ဟို တစ်ချက် သည်တစ်ချက်နှိပ်ရင်း တစ်စုံတစ်ခုကို ရှာဖွေနေ၏။ နောက်ဆုံး တစ်နေရာရောက်တော့ ဂရင်းက လက်ချောင်းတို့ကို ရပ်လိုက်သည်။

သူသည် ကွန်ပျူတာဖြင့် သူ့ဟိုတယ်တိုင်းက CCTV မှတ်တမ်းတို့ကို လှမ်း

ကြည့်နိုင်အောင် ထိန်းချုပ်ထား၏။ စက်ရုပ်ဆိုတဲ့အတိုင်း နည်းပညာပိုင်းမှာ တကယ် ထူးချွန်ပါသည်။ ဘေးက ကြည့်နေသော နွေဦးသစ်ပင်လျှင် နားလည်တစ်ချက် မလည်တစ်ချက် ဖြစ်နေသည်။

"ရင်း ဘာလုပ်နေတာလဲ"

"သူတို့အလုပ် ကောင်းကောင်းလုပ်ရဲ့လား ... စစ်ဆေးနေတာ"

သူတို့နှစ်ယောက် တစ်ခုပြီးတစ်ခု လိုက်ကြည့်ရင်း လှုပ်စိလှုပ်စိဖြစ်နေသော နေရာကို အကြည့် ရောက်သွား၏။ CCTVကိုပင် အားမနာတော့ဘဲ ပွေ့ဖက် နမ်းရှိုက်နေသော လူငယ်နှစ်ယောက်၏ ပုံပင်။ နွေဦးသစ်မျက်လုံးပြူးသွားသည်။

သူက ဂရင်းဆီက laptopကို ဆွဲယူကြည့်ကာ

"ယောက်ျားလေးနှစ်ယောက် ... နမ်းနေတယ်"

ဂရင်းက နာရီကိုကြည့်သည်။

"ဒါနားချိန် မဟုတ်ဘူး..."

"ခင်ဗျား ဘာလုပ်မလို့လဲ"

ဂရင်းက ဖုန်းယူကာ တစ်ယောက်ယောက်ကို ဖုန်းဆက်ရန် ပြင်နေလို့ နွေဦးသစ်ဖုန်းကို လှမ်းလှုပ်၏။

"သူတို့ကို အလုပ်ထုတ်မလို့လား..."

"ဟုတ်တယ် "

"မဖြစ်ဘူးလေ ... အလုပ်ချိန်မှာ သူတို့ အခုလိုလုပ်တယ် ဆိုတာကလည်း သူတို့ စိတ်မထိန်းနိုင်လို့ ဖြစ်မှာပါ ရင်းကပဲ သဘောထားကြီးကြီးနဲ့ ခွင့်လွှတ်ပေးလိုက်ပါ... ကုသိုလ်ရတယ် ဟဲဟဲ "

"အဲဒီကုသိုလ်မျိုးတော့ ငါမလိုချင်ဘူး "

"အဲ ... ရင်း ... "

နွေဦးသစ် ဖုန်းကို အယူမခံဘဲ ရှောင်ရင်းရှောင်ရင်း ဆိုဖာပေါ် လှဲချလိုက်သော် ဂရင်းလည်း သူ့ကို အုပ်မိလျက်သား ဖြစ်သွားသည်။ နွေဦးသစ်မှာ ဤအခြေအနေသည် ရင်ခုန်စိတ်လှုပ်ရှားဖွယ် ကောင်းမှန်း သိပေမဲ့ ဂရင်းက ကော သိပါ့မလားလို့ သူတွေးမိသည်။

ဂရင်း သူ့ကိုသာ ငုံ့ကြည့်နေပြီး စကားမဆိုချေ။ ဘယ်တော့မှလဲ ဆိုလာမှာ မဟုတ်မှန်း သိတာကြောင့် နွေဦးသစ်ကသာ စကားစပြောလိုက်သည်။

"ရည်းစားမထားဖူးဘူးမလား..."

" ... "

"ကောင်းပါပြီ သိပြီမို့ဖြေစရာ မလိုတော့ပါဘူး ... ချစ်သူထားဖူးရင် သူတို့ ခံစားချက်ကို နားလည် ပေးနိုင်လိမ့်မယ် ... ရင်း ချစ်သူတစ်ယောက် လောက် ထားကြည့်ပါလား"

"မထားဘူး ... "

ဂရင်းက ထသွားရန်အပြင် နွေဦးသစ်က သူ့လက်တွေနဲ့ ဂရင်းခါးကို ဖက်ကာ အောက်ကို ပြန်ဆွဲချလိုက်သည်။ အမှတ်တမဲ့မို့ ထင်ပါရဲ့။ ဂရင်းအရှိန်မထိန်းနိုင်ဘဲ သူ့ပေါ်ကို ပြန်ကျလာသည်။

"ဘာလို့ မထားချင်တာလဲ"

ဂရင်း သူ့ခါးက နွေဦးသစ်၏ လက်တစ်ဖက်ကို ဆုပ်ကိုင်သည်။ အရေပြားတုပေမဲ့လည်း အထဲတွင်က စက်ပစ္စည်းတို့ဖြင့် ဖွဲ့စည်းထားသည်လေ။ လက်အတွင်းထဲက စက်လက်ချောင်း များကြောင့် နွေဦးသစ်လက်ချောင်းတွေ နာသွားနိုင်သည်။

"နာလား ... "

("ဘာလို့သူငါ့ကို နာလားလို့ မေးနေတာလဲ ... သေချာတာကတော့ သူ ချစ်တဲ့သူကို သူ့ကြောင့် မနာကျင်စေချင်လို့ပဲ ဖြစ်မှာ ဟုတ်တယ်... အဲဒီလို ပဲ")

"မနာပါဘူး... "

"သေချာလား ... "

"အင်း ... "

အမှန်တကယ်တော့ မနာတာမဟုတ် နာပါသည်။ သို့သော်လည်း သူနာ တယ်လို့ ပြောလိုက်ရင် ဂရင်းက တစ်ခုခုကို လက်လျှော့ သွားတော့မှာ။ သူ ခေါင်းခါယမ်းတော့ ထင်ထားသလိုပဲ ဂရင်းက ငြိမ်သွားသည်။ သူက နွေဦး သစ်လက်ကို ဖွဖွလေးဆုပ်လျက် လက်ချောင်းတို့ကို ကြည့်နေ၏။

နည်းနည်းကြာတော့ အကြည့်တွေသည် အေးစက်စက် မနိုင်တော့ဘဲ နွေး ထွေးလာတယ်လို့ ခံစားရသည်။ အခုအချိန်ထိ သူတို့အနေအထားက ဆိုဖာ ပေါ်လှဲလျက် ပုံစံဖြစ်နေတုန်းပင်။ နွေဦးသစ် ဆိုဖာကို တံတောင်ဖြင့် ထောက်ကာ ခန္ဓာကိုယ်ကို မြှောက်လိုက်သည်။

ထိုအခိုက် ဂရင်း၏ ပါးတစ်ဖက်က နွေးခနဲ ဖြစ်သွားတာကို ခံစားလိုက်ရ တော့သည်။ နွေဦးသစ် သူ့ပါးကို နမ်းသွားတာပင်။ နွေးထွေးအိစက်တဲ့ နှုတ်ခမ်းပါးက ဂရင်း၏ပါးထက်တွင် သုံးစက္ကန့်မျှ အနားယူပြီး ပြန် ဆုတ်ခွာသွားသည်။

"ဘယ်လိုခံစားရလဲ "

အေးစက်စက် အကြည့်တွေ မဟုတ်တော့တဲ့ မျက်လုံးတို့က သူ့အပေါ်ကို လွှမ်းမိုးလာသည်။

"နိုင်ငံခြားမှာဆို လမ်းဘေးမှာ လွတ်လွတ်လပ်လပ် နမ်းနေကြတဲ့သူတွေ

ရှိမှာပဲ... မမြင်ဖူးဘူးလို့တော့ မပြောနဲ့နော် "

"မင်းဘာလုပ်တာလဲ"

"ကျွန်တော်ရင်းကို မွေးမွေးပေးလိုက်တာလေ ... မကြိုက်လို့လား "

"ကိုယ့်ကိုသဘောကျလား"

"သဘောကျတယ် ... ကြိုက်လည်းကြိုက်တယ် မဟုတ်ရင် ကျွန်တော် ရင်းကို ဘာလို့နမ်းမှာလဲ ဟင် မဟုတ်ဘူးလား ရင်းကကော ကျွန်တော့်ကို သဘောမကျဘူးလား အဲဒါကြောင့် နှင်ထုတ်ချင်နေတာလား"

"အဲဒီလိုမဟုတ်ဘူး..."

"မဟုတ်ရင် ဘာလို့အခုတလော ကျွန်တော့်ကိုရှောင်နေတာလဲ"

"ကိုယ် "

" ... "

"ကိုယ်မင်းကို ချုပ်ချယ်နေမိမှာ စိုးတယ်... ကိုယ့်ကြောင့် မင်းနာကျင်သွား ရမှာကို ကြောက်တယ် ... အဲဒါကြောင့်"

"လျှောက်တွေးပူမနေနဲ့ ... ကျွန်တော်က မပျော့ပါဘူး ရင်းကျွန်တော့်ကို မချုပ်ချယ်ချင်ရင် တစ်ခုလုပ်ခွင့်ပေး "

"ဘာလဲ ... "

"ကျွန်တော် စာရေးချင်တယ်"

"စာ... ဝတ္ထုလား"

"ဟုတ်တယ်... ကျွန်တော့်ရဲ့ နောက်ထပ် အိပ်မက်တစ်ခုက စာရေးချင် တာ... ကျွန်တော်ရေးလိုက်တဲ့ ရသတွေ သူတို့ရင်ထဲ ရောက်သွားလို့ သူတို့ ကို သဘောကျမယ်ဆိုရင် ကျွန်တော်အရမ်းပျော်တယ်... လုပ်ခွင့်ပေးမယ်မ

လား"

"အင်း ... "

"တကယ်နော်"

"အင်း ... "

ခွင့်ပြုချက်ရသောအခါ နွေဦးသစ်သည် ချက်ချင်းထ၍ Laptop ကို ကောက်ကိုင်တော့သည်။ ဂရင်းဘက်ကို လှည့်၍ ကျန်နေတဲ့ပါးတစ်ဖက်ကို မွှေးမွှေးပေးရန်လည်း မမေ့ပေ။ အနမ်းတစ်ပွင့်က ဂရင်းနှလုံးသားထဲကို ရေနှေးစီးကြောင်းလေး ဝင်သွားသလိုပဲ နွေးထွေးသွားစေသည်။

သို့နှင့် နွေဦးသစ်သည် online writer အနေနဲ့ စတင်ခြေလှမ်း စလှမ်း တော့သည်။ မနက်ထလျှင် မနက်စာပြင်ပြီးမှ ရေချိုးသည်။ ရေချိုးပြီးတာနဲ့ Laptop ရှေ့ သူရောက်နေလေပြီ။ ဂရင်းကတော့ သူ့အလုပ်သူ ဆက်လုပ် နေ၏။ ဟိုတယ်ထောင့်မှာ အနမ်းပန်းတွေ ပွင့်နေသော နှစ်ယောက်လည်း အလုပ်ထုတ် မခံလိုက်ရပေ။

သို့ပေမဲ့ မန်နေဂျာ၏ သတိပေးမှုကိုတော့ ခံလိုက်ရသည်။

တစ်ပတ်ကြာပြီးနောက် ...

"ဘာ"

Asia light နဲ့ dream စသော စူပါမားကပ်ကြီးတို့ ဒေါလီခံလိုက်ရပြီဖြစ် သော သတင်းသည် အင်တာနက်တွင် နာမည်ကြီး သတင်းတစ်ပုဒ် ဖြစ်လာ ခဲ့သည်။ တစ်ခုက မေညှင်းပိုင်တာဖြစ်ပြီး နောက်တစ်ခုကတော့ ပိုင်မင်း မြတ်ပိုင်သော ဈေးဝယ်စင်တာကြီးပဲ ဖြစ်၏။

ဂရင်း ဘယ်လိုလုပ်လိုက်သလဲ မသိပေမဲ့ ထိုနှစ်ယောက်ရဲ့ စီးပွားရေး ကတော့ အောက်ခြေအဆင့်ကို ရောက်သွားလေပြီ။ နောက်ထပ် သတင်း

တစ်ပုဒ်ကတော့ ပိုင်မင်းမြတ် တစ်ယောက် အိမ်ထောင်ရေး ဖောက်ပြန်မှု ကြောင့် တရားစွဲခံ ထားရကြောင်းပင်။

နွေဦးသစ် ရယ်ရခက်ငိုရခက် ဖြစ်သွားသည်။ သူထင်တာမှန်ပါသည်။ ဂရင်းက တကယ် နတ်ဆိုးပင်။ သူသတင်းတွေကို ဖတ်နေစဉ် ဂရင်းက နံနက်စာ စားနေလေပြီ။ ဘယ်လိုများ လုပ်လိုက်လို့ စီးပွားရေးပျက်တဲ့အထိ ဖြစ်သွားတာလဲ။

သူစဉ်းစားမရပေမဲ့ ဂရင်းကတကယ် လျှော့တွက်လို့မရမှန်း သိသာ မြင်သာ၏။ သတင်းတွေ ဖတ်ပြီးနောက် နွေဦးသစ် သူ၏ပထမဆုံး ဝတ္ထုကို အခန်းဆက်အနေဖြင့် စာဆက်ရေးမည်အပြင် ဂရင်းကသူ့အနား ရောက်လာသည်။

"နွေ ... "

နွေဦးသစ် ခေါင်းမော့ကြည့်လိုက်သည်။

"ဟင် ... "

"ကိုယ်တို့ အိမ်ပြောင်းရမယ်"

"အာ ... "

"ဒေါ်မြတ်ပန်းလွင်က ကိုယ့်ကိုသတိထားမိသွားပြီ ... မင်းအတွက် မလုံခြုံဘူး တောထဲမှာ အိမ်တစ်လုံး ရှိတယ် ကိုယ်မင်းကို လိုက်ပို့မယ်"

"ရင်းကောလိုက်မှာလား"

"ကိုယ်ဒီမှာနေခဲ့ရမှာ... ဒေါ်မြတ်ပန်းလွင်ကို အပြတ်ရှင်းပစ်ရမယ် သူက လွယ်တဲ့သူတော့ မဟုတ်ဘူး အဲဒါကြောင့် မင်းခဏ ရှောင်နေလိုက် "

"ရင်းကို မထားခဲ့နိုင်ပါဘူး"

ရေခွက်ကို လက်လှမ်းနေသော ဂရင်း၏ လက်ကောက်ဝတ်ကို ဖမ်းဆုပ်

ထားလိုက်၏။

"နွေ ကိုယ်မင်းကို မထိခိုက်စေချင်တာ သိတယ်မလား"

"ကျွန်တော်သိတယ် ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်ရင်းကို မထားခဲ့နိုင်ဘူး ... ဒါက တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက်တိုက်ခိုက်မယ် လက်စားချေမယ်ဆိုတာ ကျွန်တော် အရင်ကတည်းက သိနေတာပဲဟာကို... ပြီးတော့"

နွေဦးသစ် ဂရင်း၏ လက်ချောင်းတွေကို ဆုပ်ကိုင်လိုက်ပြန်သည်။ နွေ ထွေးသော လေထုသည် လက်ချောင်းများကနေ တစ်ဆင့် နှလုံးသားထဲ အထိ လွှမ်းခြုံသွားလို့ ဂရင်း သူ့ကို စေ့စေ့ငုံ့ကြည့်လာသည်။ မျက်ဝန်းထဲမှာ နွေဦးသစ်အပေါ် စိုးရိမ်မှုတွေ ရှိလို့နေ၏။

ပါးစပ်က ထုတ်မပြောတာလေးပါပဲ။ သူနွေဦးသစ်ကို ဘယ်လောက် ဂရုစိုက်သလဲဆိုတာ သူ့ကိုယ်တိုင်ကော နွေဦးသစ်ကောပါ နားလည်သည်။ နွေဦးသစ် သူ့ကို မထားခဲ့ချင်တာကို သိရတော့ ဂရင်း တကယ်ဝမ်းသာမိ၏။

"ကျွန်တော် ရင်းအနားမှာပဲ နေမယ်လို့ ပြောထားတယ်လေ"

"နွေ ကိုယ့်စကားနားထောင်ပါကွာ "

"ကျွန်တော် ခင်ဗျားကို စိတ်ပူတာကော သိရဲ့လား... ဟင် ကောင်းပြီ ကျွန်တော်သွားမယ် ခင်ဗျားသာဘာ ဒီမှာနေခဲ့လိုက်"

နွေဦးသစ် ဒေါသထွက်ထွက်နဲ့ ဆူငေါက်ပစ်ပြီး Laptop ကို ကောက်ယူ မည်အပြင် ဂရင်းက သူ့လက်ကို စောင့်ဆွဲ၍ ရင်ခွင်ထဲ ထည့်ဖက်ထား လေ၏။ နွေဦးသစ် ထိုသူ့ကိုအတင်း ပြန်တွန်းလွှတ်သည်။ မရပါ။ ဂရင်းက သူ့ကိုတင်းနေအောင် ဖက်ထားသည်။

ရုန်းလေ ပိုဖက်ထားလေပင်။ မလွှတ်ဘဲ နစ်နေအောင် ဖက်ထားတော့ လည်း နွေဦးသစ် အတွေးထဲမှာ ကျေနပ်မိသား။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ဂ

ရင်းကစပြီး သူ့ကိုကြင်နာပြတာ၊ ပွေ့ဖက်တာ မရှိသလောက်ပဲ။ သူကပဲ စဖက်၊ စမွှေးမွှေးပေးရသည်။

ရုန်းလို့ မရမှန်းသိတော့မှ နွေဦးသစ် ငြိမ်သွား၏။

"ဘာလုပ်တာလဲ... ဖက်တာလောက်နဲ့တော့ ကျွန်တော့်ကို ချောလို့မရဘူးနော်"

"ကိုယ်မင်းကို တစ်ရက်ကျော်တစ်ခါ လာတွေ့မယ်လေ"

နွေဦးသစ် မျက်လုံးပြူးသွားသည်။ သူ့ကိုဖက်တာ ချောဖို့လို့ ထင်ထားသော်လည်း မဟုတ်ပေ။ ဂရင်းက သူ့ကိုအိမ်ပြောင်းပေးဖို့ စီစဉ်နေတာကို လုံးဝလက်လျှော့မယ့်ပုံ မပေါ်။

"ဟွန့် ... ဘယ်သူက ခင်ဗျားကို တွေ့ချင်နေလို့လဲ"

"နွေ ကိုယ့်ကိုဒေါသထွက်အောင် မလုပ်တော့နဲ့... အိမ်ပြောင်းမယ် ကိုယ် ဒါတွေအားလုံး အပြီးသတ်ပြီးရင် မင်းဘယ်မှသွားစရာ မလိုတော့ဘူး... ဟုတ်ပြီလား"

"ဒါဆို ခင်ဗျား သတိထားရမယ်နော်"

"အင်း ... "

သို့နှင့် နွေဦးသစ်၏ စိတ်ကောက်ချင်သော စစ်ပွဲလေး မဖြစ်သွားခဲ့ပေ။ သူ အင်္ကျီတွေ ထည့်နေတုန်း ဂရင်းကလည်း ကူထည့်ပေးသည်။ သူလိုအပ်တာ မှန်သမျှကို စစ်ဆေးပေးနေ၏။ ဂရင်းက စကားသိပ်မပြောသော်လည်း သူ့မျက်ဝန်းတွေကတော့ တော်တော်စကားပြောသည်။

နွေဦးသစ်ကို စိတ်ပူတာတွေ၊ သေးသေးလေးကအစ ဂရုစိုက်ပေးတာတွေ၊ နောက်ဆုံး စကားတစ်ခွန်းကြောင့် နွေဦးသစ် စိတ်ကောက်တော့မယ်ဆိုရင်တောင် ဘယ်နေရာ ဘယ်စကားကြောင့် စိတ်ကောက်သလဲ ဆိုတာ

ကအစ သိနေတာမျိုးပင်။

အဝတ်အစားများ ထည့်ပြီးနောက် ဂရင်းက သူ့လက်ကို ဆုပ်ကိုင်လာသည်။ အဝတ်အိတ်ကို လက်တစ်ဖက်က ဆွဲလျက် အောက်ထပ်ကို အတူဆင်းလာ၏။

("နေပါဦး ... ငါတို့ပုံစံက နိုင်ငံခြားသွားတော့မယ့် ချစ်သူကို လိုက်ပို့ပေးနေတာနဲ့ တူမနေဘူးလား")

အိမ်ရှေ့တွင် ဝမ်းက ကားအသင့်ပြင်ထားပေးလို့ အဝတ်အိတ်ကို ကားနောက်ခန်းတွင် ထည့်လိုက်သည်။ နွေဦးသစ် ဂရင်းကို တကယ် မထားခဲ့ချင်ပါ။ သူ့ဆက်ပြောနေရင်လည်း ဂရင်းက သူ့ကို အမိန့်တွေနဲ့ ကိုင်ပေါက်တော့မည်ဖြစ်သဖြင့် လက်ခံလိုက်ရသည်။

ဂရင်းစိတ်တိုရင် သူ့ကြောက်သည်။ စိတ်ကောက်ချင်ပေမဲ့ ဂရင်းရဲ့ အနီတစ်ခြမ်း အစိမ်းတစ်ခြမ်း မျက်လုံးတွေ ထွက်လာမှာကို သူ့ကြောက်ရ၏။ နွေဦးသစ် ကားထဲဝင်ခါနီး နောက်ပြန်လှည့်သော် ဂရင်းကအိမ်ထဲ ပြန်ဝင်ရန်ပင် ပြင်နေပြီ။

နွေဦးသစ် ထိုသူကိုပြေးဆွဲ၍ သူ့ဘက်ကို လှည့်စေ၏။

"ရင်း ... "

"အင်း... ဘာဖြစ်လို့လဲ "

နွေဦးသစ် ခြေဖျားထောက်ပြီး ဂရင်း၏ပါးကို အာဘွားပေးလေသည်။

"ကျွန်တော့်ကို လာတွေ့ရမယ်နော်"

"အင်း ကိုယ်သေချာပေါက် လာခဲ့မယ်... "

"ယုံလိုက်မယ်... မလာရင် ကျွန်တော်ခင်ဗျားကို လာတွေ့မှာ"

ဂရင်းက ခေါင်းသာ ညိတ်ပြလေ၏။ သူက မပြုံးတတ်တော့လည်း နွေဦး

သစ် အပြုံးတစ်ပွင့် မတောင်းဆိုတော့ပါ။ သူပြုံးတာက
တည်တည်ကြည်ကြည် နေတာထက် ကြောက်ဖို့ ကောင်းလွန်းသည်။
နောက်ပြီး ဂရင်းပြန်နမ်းဖို့လည်း မမျှော်လင့်ပါ။

သူက အနမ်းလည်း မပေးတတ်ဘူးလေ။ နွေဦးသစ် မနက်စောစော ကား
တစ်စီးနှင့် အိမ်ထဲကနေ ထွက်ခွာလာခဲ့၏။ သူနောက်ပြန်ကြည့်မိတော့ ဂ
ရင်းက အိမ်ထဲဝင်သွားပြီ။ တကယ် သွေးအေးတာပဲလားတောင် မသိတော့
ပါ။ သို့သော် သူ့ကားလေး ပျောက်သွားတဲ့အထိ ဂရင်း ရပ်ကြည့်နေခဲ့
ပါသည်။
